

ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ

(Αγία Παρασκευή)

Ιωαννίνων

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ & ΕΘΙΜΑ
του χωριού και της Επαρχίας

ΕΚΔΟΣΗ

ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

«ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ»

ΑΘΗΝΑ 1985

ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ

(Αγία Παρασκευή)

Ιωαννίνων

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ & ΕΘΙΜΑ
του χωριού και της Επαρχίας

ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
«ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ»

ΑΘΗΝΑ 1985

TO KEPAZOBO

(Ayia Παροικειή)

λωαννω

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ & ΕΘΙΜΑ

for the region of the Eparchy

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΩΝ. ΣΤΑΥΡ.
1717
1959
1959

ΕΚΔΟΣΗ

ΤΗ ΔΕΛΦΟΝΤΙΑΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΟΙΚΕΙΑΣ

«ΤΟ ΚΕΡΑΙΟΒΟ»

ΑΘΗΝΑ 1958

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΤΑ ΛΟΓΙΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ

ΕΙΣΑΓ.

ΚΕΙΜΕΝΑ: ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΙΤΣΑΚΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ —

ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ: ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΒΑΪΛΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ — ΔΙΟΡΘΩΣΗ: ΝΙΚΟΣ ΓΑΛΑΝΗΣ

ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΕ: Η ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: Αφοί ΚΑΪΤΑΤΖΗ, ΚΑΛΛΕΡΓΗ 23 Τηλ.
5248.197 — 5224.333

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ	7
ΠΡΟΛΟΓΟΣ	9
ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ	11
ΕΘΙΜΑ	20
Η Πρωτοχρονιά	20
5 Γενάρη μέρα του Σταυρού	24
Τα Φώτα	25
Απόκριες	26
25 Μαρτίου	27
Σάββατο του Λαζάρου	29
Το Πάσχα	32
Τα Ρουσάλια	37
Η Πιρπιρούνα	38
Αϊριγογιάννης	41
26 Ιουλίου της Αγίας Παρασκευής	44
Τα Χριστούγεννα	47
ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΜΑΣ	51
Διάφορα	51
Χορευτικά	82
Επιτραπέζια	106
Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΩΝ	145
(Τα παλιά χρόνια από τη γέννησή τους ως το θάνατο)	
ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ	149
Τα Σκλαβάκια	149
Η Καμπάνα	150
Η Γουρούνα	151
Τα Κιόσια	152
Ψηλή Γκαμήλα	153
Χαμηλή Γκαμήλα	154
Η Μηλιά	155
Τα Πεντάκια	155
Ο Φούτσιος	156
ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ	161
Τραγούδια του Γάμου	168
ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΓΥΡΟΣ	196
Μοιρολόγια	199
ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ	202

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το εγχειρίδιο τούτο που κρατάμε στα χέρια μας αυτή τη στιγμή, είναι ένα λαογραφικό ντοκουμέντο, που αποτελεί τιμή για το χωριό μας, το Κεράσοβο της Κόνιτσας και μεγάλο έπαινο, γι' αυτούς που προσπάθησαν για την έκδοσή του και την προσφορά του στην Αδελφότητα.

Δεν θα σταθούμε στο αν είναι άρτιο, ή αν έχει ελλείψεις και παραλείψεις. Θα σταθούμε στο ότι μέσα σ' αυτό το βιβλίο περιέχονται σπάνια τραγούδια του χωριού μας, που χάρη στους ανθρώπους που τα συγκέντρωσαν και μας τα παρουσιάζουν θα ζήσει η λαογραφική μας παράδοση.

Είναι μια χειρονομία άξια συγχαρητηρίων, γιατί είναι μια προσφορά στους νέους Κερασοβίτες, που αξίζει να μάθουν τη ζωή των προγόνων τους, βγαλμένη μέσα απ' τα τραγούδια μας.

Μέσα απ' αυτά τα τραγούδια, διαφαίνεται η ψυχή του χωριού μας. Πόθοι, λύπες, χαρές, αγάπες, πόλεμοι κι όλα τα στάδια της ζωής των πατεράδων μας.

Διαβάζοντάς τα κανείς, θαυμάζει, χαίρεται, τη λαϊκή Κερασοβίτικη ποίηση και νιώθει περήφανος για τον τόπο του.

Τώρα πούγινε το πρώτο βήμα, θάταν ευχής έργο, να ενδιαφερθούν κι άλλοι άνθρωποι, πιο αρμόδιοι, ώστε να συλλεγεί κι άλλο λαογραφικό υλικό, για να ολοκληρωθεί αυτό το έργο, που με τόση αγάπη άρχισαν οι εκδότες του και που τους αξίζει κάθε έπαινος. Ζωντανεύοντας το παρελθόν, βάζουμε ένα μεγάλο λιθάρι στο κτίσιμο του μέλλοντος του χωριού μας. Ευχή μας να βρεθούν μιμητές για το καλό του ΚΕΡΑΣΟΒΟΥ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το χωριό μας, το Κεράσοβο, ένα από τα μεγαλύτερα τα παλιά χρόνια και το μεγαλύτερο σήμερα χωριό της επαρχίας της Κόνιτσας, καθώς βρίσκεται στη ρίζα του Σμόλικα μέσα στη χαράδρα του Βουρκοπόταμου, ζούσε τη δική του αυτόνομη ζωή. Επειδή περιβάλλονταν από τους ψηλούς όγκους των βουνών η επικοινωνία με τα γειτονικά χωριά ήταν δύσκολη. Μάλιστα με τις συγκοινωνιακές συνθήκες της παλιάς εποχής, χωριά που πολλά απ' αυτά ήταν βλαχόφωνα ανέπτυξαν σχέσεις μόνο μεταξύ τους.

Έτσι το Κεράσοβο κλεισμένο στον εαυτό του και στη δική του επάρκεια την οικονομική, την κοινωνική και την πολιτιστική, ανέπτυξε και τα έθιμά του και τα τραγούδια του που όσο κι αν έχουν και στοιχεία του ευρύτερου χώρου πάντα εκφράζουν το δικό του το Κερασοβίτικο πνεύμα.

Όμως, τα τραγούδια και τα έθιμα του χωριού μας που μιλούν στην ψυχή μας και στην ψυχή των γεροντότερων, παύουν σιγά - σιγά να συγκινούν τη νεολαία μας που ζει στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις και που δεν τα ξέρει εξ άλλου γιατί δεν φροντίσαμε να της τα μεταδώσουμε εμείς.

Τι θα γίνει λοιπόν; Ένας πολιτισμός που χτίστηκε πέτρα στην πέτρα από τους παπούδες μας και τους προσπαπούδες θα χαθεί; Θα τον αφήσουμε να σβήσει; Γιατί οι γερόντοι, οι τελευταίοι θεματοφύλακες των παραδόσεων αυτών, σιγά - σιγά φεύγουν ένας - ένας.

Η σκέψη να γραφεί το παρόν βιβλίο βγήκε απ' την αγάπη και μόνο για το χωριό μας. Όλα αυτά τα έθιμα και τα τραγούδια κάποιος έπρεπε να τα κρατήσει καταγράφοντάς τα σε ένα βιβλίο να υπάρχουν και να θυμούνται οι νεώτεροι πως ζούσανε οι πρόγονοί τους.

Ο κλήρος έπεσε σε μένα παρόλο ότι οι γραμματικές μου γνώσεις δεν μου το επιτρέπανε. Αλλά έπρεπε να γίνει. Πώς; Κάποιος έπρεπε να με βοηθήσει. Και δεν δυσκολεύτικα να βρω τον άνθρωπο που ο πόνος για το χωριό και ο ζήλος ήταν εφάμιλλος με το δικό μου. Η Μαριάνθη Κώστα Βάϊλα, πρόθυμη, από γρηά σε γρηά, από γέρο σε γέρο περιμάζεψε όλα τα τραγούδια που αύριο ίσως να μην υπήρχαν ούτε σαν ανάμνηση.

Περιορίστηκα όπως θα δείτε στην περιγραφή των εθίμων και των τραγουδιών και δεν ανέφερα καθόλου την ιστορία του χωριού μας. Και όταν λέω ιστορία εννοώ από ιδρύσεως μέχρι το 1912. Αυτό το βαρύ φορτίο το αφήνω σε ανθρώπους που οι ικανοτητές τους το επιτρέπουν να το σηκώσουν ώστε να υπάρχει και αυτό το βιβλίο το ιστορικό στη βιβλιοθήκη της Αδελφότητας της Κοινότητας αλλά και σε όλα τα Κερασοβίτικα σπίτια.

Η χαρά μας θα είναι μεγάλη αν βρεθεί ο άνθρωπος που θα ανασκαλίσει όλα τα αρχεία της Κέρκυρας, των Ιωαννίνων και πολλών μοναστηριών να μαζέψει όλο το υλικό που υπάρχει και να μας το δώσει να γνωρίσουμε τη βαθειά ρίζα μας από τότε που χρονολογείται.

Αυτό σας το ανέφερα για να δικαιολογήσω την ικανότητά μου που δεν φτάνει τόσο ψηλά ώστε το παρόν βιβλίο να φέρει στο φως και ιστορικές βιογραφίες του χωριού μας.

Αυτό σας θεωρηθεί πρόκληση στους ανθρώπους που έχουν τις δυνάμεις του πνεύματος και σας κάνουν κάτι για το καλό του χωριού μας. Εγώ αυτό μπορούσα να κάνω και αυτό έκανα.

Και τον πνευματικό μας κόπο που κάναμε για την ολοκλήρωση του έργου με τη βοήθεια και της Μαριάνθης Κ Βάϊλα τον χαρίζουμε στην Αδελφότητα, που τώρα τελευταία με τα μεγάλα της έργα, είναι ικανή να μεγαλουργήσει σε όλους τους τομείς.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΙΤΣΑΚΗΣ

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Το 1953 του άλλαξαν το ιστορικό όνομα και το ανόμισαν «Αγία Παρασκευή». Έτσι στα χαρτιά όλων των δημόσιων υπηρεσιών είναι περασμένο σαν «Αγία Παρασκευή». Όμως η αυθαίρετη αυτή μετονομασία αποδοκιμάστηκε έμπρακτα από το σύνολο των χωριανών μας και των κατοίκων της επαρχίας μας, γιατί στη συνείδηση όλου του κόσμου και στην καθημερινή προφορική κουβέντα του το χωριό μας είναι και παραμένει το «Κεράσοβο». Το ιστορικό και ξακουστό Κεράσοβο με τους αγώνες του ενάντια στους Τούρκους μέχρι το 1912, με τη μεγάλη του προσφορά στον Πόλεμο του 1940 για την οποία το Γεν. Επιτελείο Στρατού απένευμε στο Κεράσοβο τιμητικό δίπλωμα ανδρείας.

Πώς να ξεγραφτούν οι τιμητικοί αυτοί τίτλοι που ανήκουν στο Κεράσοβο; στο χωριό μας; στο χωριό των προγόνων μας;

Το Κοινοτικό μας Συμβούλιο, η Αδελφότητά μας της Αθήνας, οι Κερασοβίτες, όλοι γενικά, συντονίζουν τώρα τις ενέργειές τους και ελπίζουμε γρήγορα το χωριό μας να πάρει πάλι και επίσημα και τυπικά το όνομά του, Κεράσοβο.

Γι' αυτό κι εμείς στο βιβλίο μας ετούτο μόνο για Κεράσοβο θα μιλάμε.

Το Κεράσοβο είναι χωριό της επαρχίας Κόνιτσας του Νομού Ιωαννίνων. Απέχει από τα Γιάννινα 95 χιλιόμετρα και από την Κόνιτσα 28 χιλμ. Βρίσκεται στους πρόποδες του Σμόλικα και σε υψόμετρο 1.050 μ. Έχει μεγάλες εκτάσεις δασικές και βοσκήσιμες 63.760 στρέμματα. Μόνιμους κατοίκους σήμερα 630 πε-

ρίπου. Γραμμένοι στα εκλογικά βιβλία της Κοινότητας σήμερα 1.234 άτομα.

Σήμερα το Κεράσοβο είναι το μεγαλύτερο χωριό της επαρχίας Κόνιτσας.

Η ιστορία του χωριού μας θυθίζεται πολλούς αιώνες πίσω από τη σημερινή μας χρονολογία.

Όμως γι' αυτό δεν έχουμε στοιχεία.

Μια αμυδρή ιδέα για τη ζωή και για τους αγώνες των προγόνων μας στους Περαισμένους αιώνες μπορούμε να βγάλουμε μόνο από τα τραγούδια μας, γιατί σ' αυτά είναι αποτυπωμένα και οι πόθοι τους και τα κατορθώματά τους.

Είμαστε περήφανοι για τους ηρωϊκούς αγώνες των Κερασοδιτών το 1912 ενάντια στους Τούρκους και για το κάψιμο του χωριού απ' αυτούς, και για την αντίσταση στο Μπέη επί πολλά χρόνια.

Επίσης και για τη συμμετοχή ανδρών και γυναικών ενάντια στον εισβολέα Ιταλογερμανικό φασισμό το 1940.

Το Κεράσοβο το διακρίνει η μεγάλη βλάστηση των σπυροφόρων δέντρων μέσα στο χωριό, όπως και τα κρύα νερά που έρχονται παγωμένα απ' τις πηγές του Σμόλικα.

Ανατολικά το Κεράσοβο συνορεύει με τα γνωστά σ' όλη την Ελλάδα χωριά Σαμαρίνα και Φούρκα που βρίσκονται πίσω απ' τα υψώματα Ρωμιό ή Γκρέκο και Βέργου - Κάστρο.

Και με τα δυό χωριά συνδέεται με αμαξωτό δρόμο. Βορεινά συνορεύει με τα άλλα επίσης γνωστά χωριά Δροσοπηγή. (Κάντσι-κο), Καστάνιανη και Λαγγάδα (Μπλίστιανη) που είναι πίσω απ' τα υψώματα Ταμπούρι και Γύφτισσα.

Δυτικά με την Πουρνιά (Σταρίτσανη) και Μόλιστα. Και Νοτίως με τα χωριά Πάδες - Δύστρατο - Παλιοσέλι που είναι πίσω απ' το Σμόλικα.

Και εδώ ας κάνουμε μια περιγραφή του Σμόλικα με τη Δρακολίμνη του.

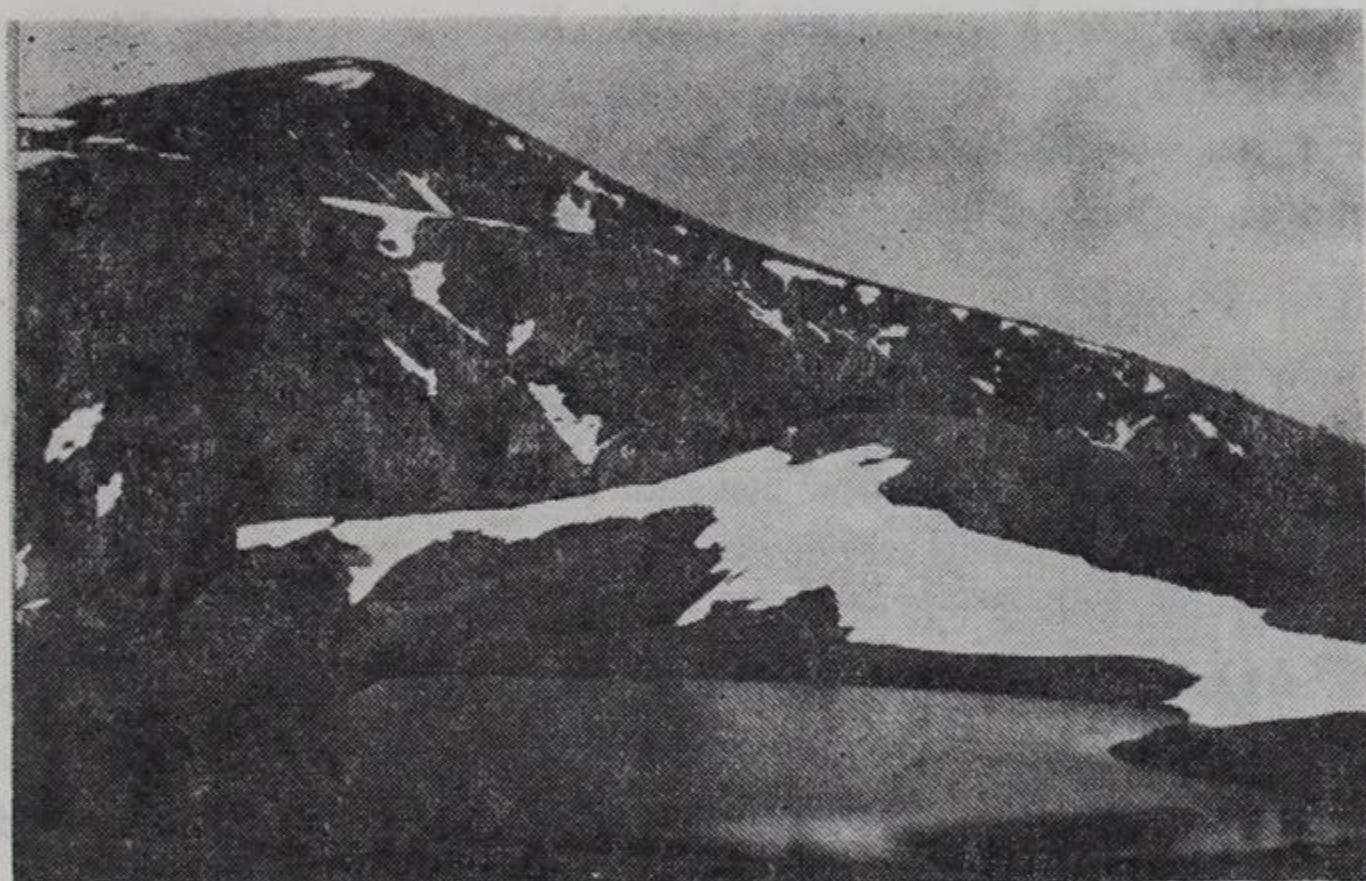
Ο Σμόλικας έχει υψόμετρο 2.636 μ.

Ο μύθος για τη Δρακολίμνη λέει πως ο δράκος της δι-

κιάς μας λίμνης μάλωνε με τον δράκο της λίμνης που βρίσκεται στα απέναντι υψώματα της Γκαϊμήλας και πετούσανε πέτρες ο ένας στον άλλο.

Γι' αυτό και στη λίμνη του Σμόλικα που τα πετρώματα είναι μαύρα, υπάρχουν γύρω της άσπρες πέτρες σκόρπιες, που λένε πως τις πέταγε ο απέναντι δράκος. Και στη λίμνη της Γκαϊμήλας που τα πετρώματά της είναι άσπρα υπάρχουν σκόρπιες πέτρες μαύρες, που τις πέταγε ο δικός μας δράκος του Σμόλικα.

Λέει επίσης ένας άλλος μύθος ότι η λίμνη του Σμόλικα είχε σπάσει και θα έπνιγε το Κεράσοβο, αλλά οι Βλάχοι που βοσκούσαν τα πρόβατά τους το αντιλήφθηκαν και βούλωσαν το άνοιγμα

Η δρακολίμνη με φόντο την κορυφή του Σμόλικα με τα μαλλιά των προβάτων τους (τα πουκάρια) και έτσι γλύτωσε το χωριό.

Ο Σμόλικας επίσης έχει πολλές άλλες ομορφιές.

Με τα μεγάλα οροπέδιά του τα καταπράσινα το καλοκαίρι, με τα κρύα νερά, τα πανύψηλα ρομπόλια* και έλατα και τις

(*) Είδος πεύκου

οξιές στα χαμηλά, συνθέτει ένα μαγευτικό τοπίο.

Οι μεγάλες χαράδρες του φιλοξενούν όλα τα άγρια ζώα: Αρκούδες, λύκους, ζαρνιάδια, αγριόγιδα και πολλά άγρια πτηνά, μέχρι αετούς.

Έχει πολλές κτηνοτροφικές εκτάσεις που το καλοκαίρι γεμίζουν πρόβατα, γίδια και αγελάδια.

Το Κεράσοβο είναι όπως είπαμε ένα χωριό μεγάλο, ζωντανό και δραστήριο. Με πολλές υπηρεσίες οι οποίες είναι:

Αστυνομικός Σταθμός, Αγροτικό Ιατρείο. Ταχυδρομείο, ΟΤΕ και Ταπητουργείο.

Έχει Δημοτικό Σχολείο με 25—30 μαθητές περίπου.

Έχει και Συνεταιρισμό Κοινής Χορτονομής, όπως λέγεται. Σκοπός του Συνεταιρισμού αυτού είναι να διαχειρίζεται τα κτήματα του χωριού, δηλαδή να νοικιάζει τα κτήματα σε κτηνοτρόφους το καλοκαίρι και τα έσοδα να τα διαθέτει για κοινοφελή έργα στο χωριό.

Υπάρχουν επίσης και δύο Σύλλογοι. Ένας στην Αθήνα και ένας στην Αμερική με τον τίτλο: «Αδελφότης Αγίας Παρασκευής το Κεράσοβο».

Και οι δύο αυτοί Σύλλογοι έχουν τον ίδιο σκοπό.

Δηλαδή την σύσφιξη και συσπείρωση των Κερασοβιτών για την επίλυση διαφόρων προβλημάτων του χωριού. Αλληλέγγυοι με τον Συνεταιρισμό που εδρεύει στο χωριό, εκτελούν πολλά έργα στο Κεράσοβο.

Υπάρχει και ένας Σύλλογος νέων στο Κεράσοβο με έδρα την Αθήνα. Τίτλος του Συλλόγου είναι (Επιμορφωτικός Σύλλογος Νέων «Ο Σμόλικας»).

Σκοπός του Συλλόγου αυτού είναι η πολιτιστική επιμορφωτική άνοδος των νέων του χωριού. Του έχει παραχωρηθεί απ' τη Σχολική Εφορία μια αίθουσα του τεράστιου κτιρίου του Δημοτικού Σχολείου στο χωριό και δημιούργησε Πνευματικό Κέντρο για την ψυχαγωγία των νέων που βρίσκονται εκεί.

Θα σταθούμε λίγο στις δραστηριότητες των Αδελφοτήτων Αθηνών — Αμερικής.

Η Αδελφότητα Αθηνών ιδρύθηκε το 1959 στην Αθήνα. Σκοπός της Αδελφότητας η συσπείρωση των εν Αθήναις Κερασοδιτών, η αλληλεγγύη και αλληλοβοήθεια μεταξύ τους ως και η βοήθεια δεινοπαθόντων απόρων Κερασοδιτών που ζουν στο χωριό. Πράγματι, με την αγάπη τους οι Κερασοδίτες για το χωριό και για τον τόπο τους αναπτύχθηκαν σε όλους τους τομείς ώστε σήμερα να βρίσκεται σε ζηλευτή θέση ο Σύλλογος με τα έργα που έγιναν. Και αναφέρω πιο κάτω τα έργα, όχι μόνο να τα γνωρίζετε εσείς, αλλά για να μάθουν και όλες οι κρατικές αρχές ότι η Αδελφότητα αγωνίζεται με υπεράνθρωπες προσπάθειες για την ανάπτυξη του χωριού μας και γενικότερα της ορεινής περιοχής Κόνιτσας και ότι σε κοινωνικούς τομείς πρώτη δίνει το παρόν όπως θα δείτε παρακάτω. Και απαιτεί η Αδελφότητά μας απ' το κράτος να δώσει την δέουσα προσοχή και τη βοήθεια όταν τη χρειαστεί για την εκπλήρωση των αναπτυξιακών της στόχων.

Δεν θα αναφερθώ στην βοήθεια των δεινοπαθόντων συγχωριανών μας εκ μέρους της Αδελφότητας διότι αυτό είναι Πρώτο μέλημα του καταστατικού. Επομένως απaráβατο. Θα αναφέρω τα αξιόλογα έργα που είναι άξια επαίνου και βράβευσης. Και παίρνω το πρώτο έργο της Αδελφότητας το μεγάλο κτίριο που φιγουράρει στο κέντρο του χωριού σαν κόσμημα, με το ξενοδοχείοι στον δεύτερο όροφο έτοιμο να προσφέρει την ξεκούραση στους ανθρώπους που θέλουν να περάσουν λίγες μέρες αξέχαστες στο Κεράσοβο. Έντεκα δωμάτια δίκλινα, τρίκλινα και τετράκλινα με το μπάνιο τους το καθένα υπερπολυτελούς κατασκευής με το θερμοσίφωνα και θερμοσυσσωρευτή για τη θέρμανση το χειμώνα, υπόσχονται την πλήρη και άνετη διαμονή. Στον πρώτο όροφο, δυό μεγάλα καταστήματα με τέλεια αρχιτεκτονική πατασσκευή συμπληρώνουν τη βάση του ξενοδοχείου, και το ισόγειο με τα γραφεία, καταστήματα και αποθήκες ολοκληρώνει το όλο κτίριο που η κατασκευή του φτάνει τα είκοσι εκατομμύρια κόστος.

Αυτό και μόνο το κτίριο για την Αδελφότητα ήταν ένας άθλος. Ήταν ένα κτίριο που με τις οικονομικές μας δυνάμεις

ήταν δύσκολο να τελειώσει σε χρόνο μηδέν εάν δεν μας βοηθούσαν
Το Υπουργ. Γεωργίας με πέντε εκατομμ. δάνειο, ο Συνεταιρισμός
Κοινής Χορτονομής του χωριού και η Αδελφότητα Αμερικής που
και αυτοί με τις σπερήσεις τους συνέβαλαν στην ανέγερση του
κτιρίου. Και ο σκοπός πέτυχε. Οι στόχοι της Αδελφότη-
τας παράλληλα με το κτίριο ήταν πολλοί. Ίδρυσε τράπεζα αίμα-
τος και πρωτοστάτησε σε ένα κοινωνικό έργο. Το Υπουργείο
Υγείας και Πρόνοιας για το έργο αυτό μας βράβευσε για την
ιδέα και την αθρόα προσέλευση των Κερασοβιτών στις μαζικές
αιμοδοσίες. Στην τράπεζα αίματος που φέρνει τον κωδικό αριθ-
μό 20 συμμετέχουν και δυό παραρτήματα Κερασοβιτών για τον
ίδιο σκοπό. Είναι, ένα στο Κιάτο και ένα στα Γιάννενα. Δεν χρειά-
ζεται να πω για την ανακούφιση ορισμένων Κερασοβιτών και ξένων
που χρειάστηκαν λίγο αίμα για να γίνουν καλά. Αυτό είναι ευ-
κολονόητο και δεν χρειάζεται εξήγηση. Η Αδελφότητα προ-
χώρησε και περαπέρα. Εκδίδει περιοδικό για ενημέρωση των
απανταχού Κερασοβιτών και φίλων του χωριού μας και γενικά
της ορεινής μας περιοχής και συμβάλλει ενεργά στο οικοδόμημα
της ανάπτυξης της Ελληνικής Επαρχίας.

Είναι ένα φύλλο που οι Κερασοβίτες και οι φίλοι του χωριού
μας το περιβάλλουν με αγάπη και το ανέβασμά του σε κυκλοφο-
ρία είναι αλματώδες. Και τούτο οφείλεται στη σωστή θέση που
στέκει το περιοδικό και στο γέμισμα του κενού στην πληροφόρη-
ση που υπήρχε έως τώρα στην περιοχή μας. (Και η Αδελφό-
τητα προχώρησε και περαπέρα στους πολιτιστικούς και διαφημι-
στικούς στόχους, κυκλοφόρησε στυλό με σλόγκαν: «Αδελφότητα
Αγίας Παρασκευής. Το παρόν γράφει το μέλλον» όπως και ανα-
πτήρες με: «Έχει τη φλόγα της αγάπης»). Βραβεύει τα Κερασο-
βιτόπουλα που μπαίνουν σε Πανεπιστήμια και ανώτερες Σχολές.
Κάνει εκδηλώσεις στην Αθήνα αλλά και στο χωριό.

Με τις 10 παραδοσιακές στολές, ανδρικές, που απέκτησε η
Αδελφότητα (γυναικείες υπήρχαν), δημιουργεί εκδηλώσεις το
Πάσχα και το Πανηγύρι στο χωριό με σκοπό την αναβίωση πα-
λαιών εθίμων και η επιτυχία τους είναι μεγάλη.

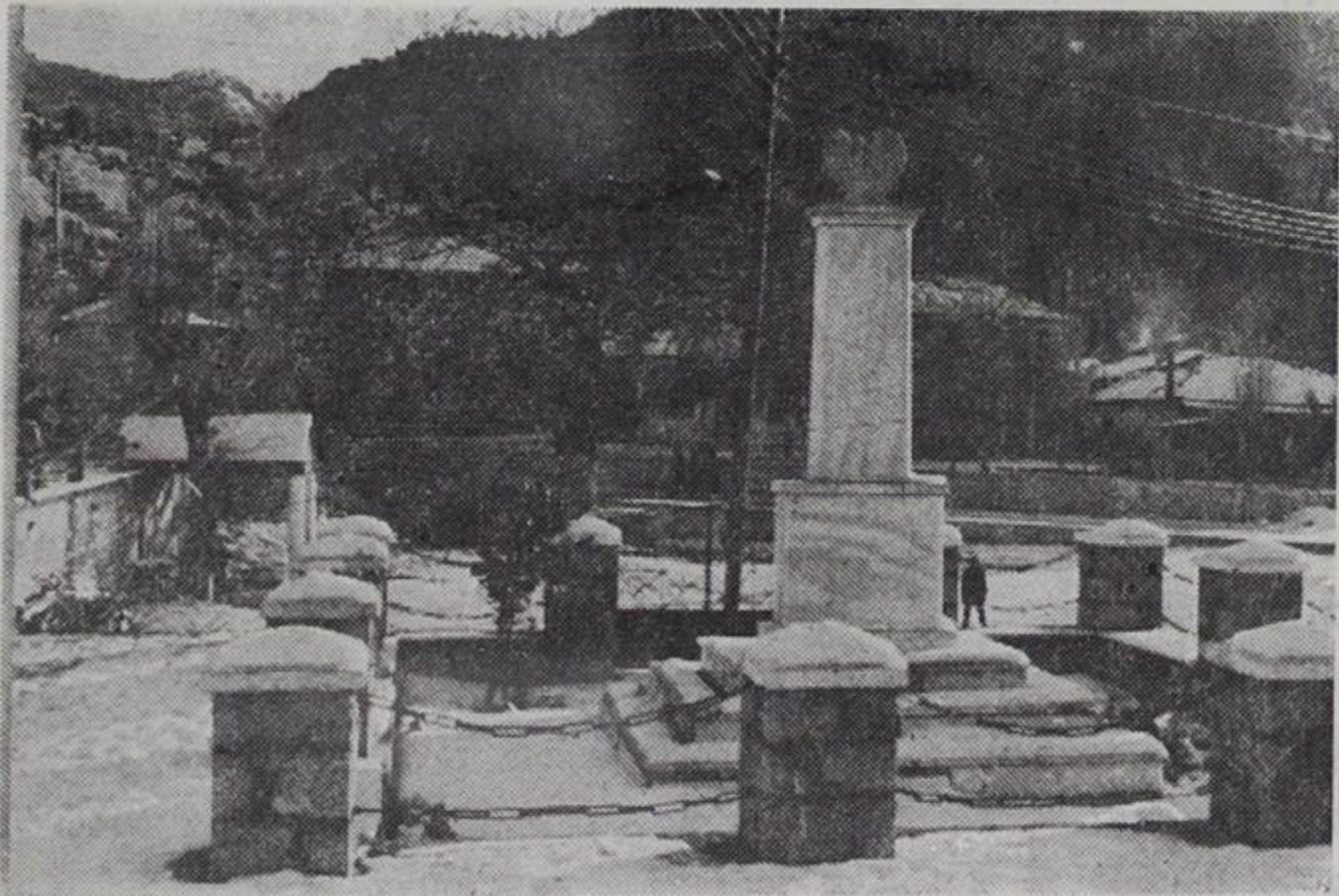
Και οι στόχοι της Αδελφότητας πολλοί και ποικίλοι. Όλοι

αποβλέπουν στο ανέβασμα του Συλλόγου και ανάπτυξης του χωριού μας.

Τώρα για το τι παράγει το Κεράσοβο δεν είπαμε τίποτε. Αλλά δεν έχουμε να πούμε και πολλά. Διότι παραγωγή σε κάτι που να κάνει και εξαγωγή, δεν έχει.

Έχει ξυλεία αλλά τώρα σταμάτησε την υλοτόμηση. Τα υπόλοιπα προϊόντα είναι προς συντήρηση των κατοίκων.

Έχει όμως πολύ εργατοτεχνικό δυναμικό.

Το Ηρώο του χωριού μας σε μνήμη των πεσόντων Κερασοβιτών σε όλους τους αγώνες για τη λευτεριά

Σε όλη την Ελλάδα είναι σκόρπιοι οι Κερασοβίτες και είναι οι καλύτεροι πετράδες και χτιστάδες. Οι πιο πολλοί βρίσκονται στην Αθήνα.

Από παλιά, οι Κερασοβίτες ήτανε ταξιδευόμενοι τόσο στον εσωτερικό όσο και στον εξωτερικό χώρο.

Εδώ στην Ελλάδα φεύγανε απ' το χωριό παρέες - παρέες,

μπουλούκια δηλαδή και φτάνανε με τα ζώα τους μέχρι Λαμία, Αγρίνιο, Ναύπακτο κλπ.

Φεύγανε τον Οκτώβριο και γυρίζανε τον Ιούλιο. Μένανε ίσα - ίσα να θερίσουν τα χωράφια που είχανε σπείρει οι γυναίκες να τα αλωνίσουν, να αμπαριάσουν για το χειμώνα και πάλι φεύγανε.

Στα άλλα χωριά όπως η Πυρσόγιαννη, οι μαστόροι φεύγανε την άνοιξη και γυρίζανε το φθινόπωρο.

Άλλοι κάτοικοι του χωριού πάλι μεταναστεύανε στην Αμερική, Περσία, Ρουμανία που τη λέγανε Βλαχιά και νεώτερα στη Γερμανία — Αυστραλία κλπ.

Έτσι άγονο που ήτανε το χωριό δεν μπορούσε να κρατήσει τους άντρες να ζήσουν μαζί με τις οικογένειές τους, με τα παιδιά τους και να μοιράζονται χαρές και λύπες, γι' αυτό πηγαίνανε μακριά ταξίδια. Μακριά απ' την οικογενειακή θαλπωρή. Μακριά από μάνα, πατέρα, γυναίκα και παιδιά.

Γι' αυτό και τα τραγούδια που ακολουθούν τα πιο πολλά αναφέρονται στη «ρημάδα» την ξενητεία.

Και τώρα ακόμα που ζούμε μακριά από το χωριό μας, Αθήνα, Πελοπόννησο, Γιάννενα και αλλού τα τραγούδια αυτά τα τραγουδάμε γιατί τα αισθανόμαστε και γιατί τα αγαπάμε.

Είναι τραγούδια των παπούδων και των πατεράδων μας και δικά μας και θα τα αφήσουμε και στα παιδιά μας, τραγουδώντας τα να θυμούνται τις ρίζες τους, την καταγωγή τους.

Οι Κερσοβίτες όπως και όλοι οι Ηπειρώτες πέρνανε τον πόνο τους και τον κάνανε τραγούδι. Τον πόνο του χωρισμού, της ξενητείας, του θανάτου.

Λίγες χαρές είχανε, λίγες απολαύσεις, λίγες καλές στιγμές. Γιαυτό και τραγούδια χαράς λίγα υπάρχουν.

Τι χαρά μπορούσε νάχει ένας ταξιδευόμενος χρόνια ολόκληρα μακριά από την πατρίδα του;

Μακριά απ' τα αγαπημένα του πρόσωπα; Καμιά. Τι μπορούσε να κάνει ένας Ηπειρώτης στην Αμερική όταν μάθαινε ότι η μάνα του πέθανε; Σαράντα μέρες θάκανε να φτάσει στο χωριό

του, δεν θα προλάβαινε τίποτα πιά. Γι' αυτό έστελνε τον πόνο του σε ένα φάκελλο και η Λαϊκή Μούσα τον έκαγε τραγούδι.

Θα διαβάσετε τραγούδια που αναφέρονται σε κάθε περίπτωση και το κάθε τραγούδι θα διηγείται την ιστορία του. Μέσα σ' αυτούς τους λίγους στίχους κρύβεται ένας πόνος, ένα παράπονο

